



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 841

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 octombrie 2018

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 479 din 12 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 ¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2–5			
Decizia nr. 501 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. II art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 5 și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de				
			urgentă a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	6–9
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		763.	— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Crișuri, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării	10–11
		766.	— Hotărâre pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție navă maritimă de patrulare”	12–14
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		913.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, pentru aprobarea derogării în scop științific pentru speciile <i>Boloria aquilonaris</i> și <i>Colias myrmidone</i>	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 479**

din 12 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Mihăiță Vasile, Maria Grigoraș și Costel Tăriță în Dosarul nr. 1.583/103/2016 al Tribunalului Neamț — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 610D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, personal, autorii excepției Mihăiță Vasile și Costel Tăriță și asistați de apărătorul ales cu delegație la dosar, domnul avocat Ionuț Iablonșchi, din cadrul Baroului București, precum și partea Radu Bălău personal și asistată de apărătorul ales, domnul avocat Alexandru Ioniță, din cadrul Baroului București, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 804D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Nuțica Gîdea în Dosarul nr. 3.553/101/2016 al Tribunalului Mehedinți — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentanții legali ai autorilor excepției și ai părții prezente sunt de acord cu conexarea dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

8. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 804D/2017 la Dosarul nr. 610D/2017, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului legal al autorilor excepției Mihăiță Vasile și Costel Tăriță. Cu titlu preliminar, acesta arată că autoarea excepției Maria Grigoraș a decedat și depune certificatul de deces, precum și dovada moștenitorilor introduși în cauză. În ce privește excepția de neconstituționalitate, solicită admiterea acesteia. Astfel, dacă în ce privește termenul de

„fals”, din conținutul reglementării contestate, nu există niciun fel de dubii cu privire la înțelesul său, Codul penal lămurindu-l în titlul VI, nu aceeași este situația în ce privește noțiunile de „inexact” și „incomplet”, întrucât nu sunt definite nici în Legea nr. 78/2000, nici într-o altă lege. Prin urmare, sensul juridic și incidența de aplicare ale acestora nu pot fi determinate din analiza concretă a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000. Așa fiind, oricât de diligentă ar fi o anumită persoană, aceasta nu are cum să cunoască care sunt limitele în care acțiunea sau inacțiunea sa ar putea intra sub incidența legii. De altfel, prin Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, paragraful 36, însăși Curtea Constituțională a statuat că art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Or, în cauza de față, dispozițiile legale criticate sunt prea generale și nu permit cunoașterea limitelor aplicării lor. Această modalitate greșită de edictare a normei legale conduce în mod direct și la afectarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căreia o lege trebuie să fie accesibilă justițiabilului și să nu fie arbitrară sau discreționară. De aceea, atâta vreme cât textul legal criticat nu permite posibilitatea încadrării în mod exact în limita celor două noțiuni contestate, se ajunge tocmai într-o astfel de situație arbitrară și discreționară care dă naștere la o situație prejudiciabilă pentru destinatarii săi.

10. Totodată, se mai face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015, prin care s-a statuat că o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita.

11. Nu este constituțional ca această modalitate de edictare a unei norme legale să conducă practic la imposibilitatea în a încadra o anumită acțiune sau inacțiune ca fiind o infracțiune sau o faptă care să conducă la o răspundere contractuală. Se mai arată că este absurd ca orice omisiune de ordin formal să poată conduce la încadrarea faptei în infracțiunea contestată.

12. În consecință, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum aceasta fost formulată.

13. Domnul avocat Alexandru Ioniță pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate și, în plus, din perspectiva accesibilității unei legi, face trimitere la Decizia nr. 363 din 7 mai 2015 a Curții Constituționale, unde art. 6 din

Legea nr. 241/2005 a fost constatată ca fiind neconstituțională, decizie în care s-a făcut trimitere la exigențele Legii nr. 24/2000. În continuare, expune succint cele statuate în decizia mai sus menționată. Totodată, dacă se analizează dispozițiile legale criticate se poate constata că nu există nicio normă de trimitere pentru clarificarea termenilor contestați. De asemenea, face trimitere la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora prin care sunt definiți o serie de termeni, dar nu se clarifică și înțelesul noțiunilor de „inexact” sau „incomplet”.

14. Așa fiind, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și depune concluzii scrise.

15. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Nu se poate susține încălcarea dispozițiilor referitoare la principiul legalității câtă vreme dispoziția legală criticată este cuprinsă într-un normativ. Așa fiind, acest principiu este asigurat, iar obligativitatea reglementării intervine din transpunerea Convenției privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene de către România.

16. Se mai susține în motivarea excepției că textul criticat ar fi neconstituțional, întrucât înțelesul noțiunilor de „incomplet” sau „inexact” nu este definit. Or, legiuitorului național nu-i revine obligația de a atașa părții generale a Codului penal un dicționar explicativ al limbii române. Textul nu pedepsește orice declarație incompletă/inexactă sau folosirea oricărui document incomplet/inexact, ci doar pe acelea care sunt folosite cu rea-credință și au ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri europene. Totodată, împrejurarea că legiuitorul nu a definit orice cuvânt care are același înțeles cu cel utilizat în limbajul obișnuit va putea fi dezlegată de instanța de judecată.

17. În sfârșit, se mai arată că, potrivit jurisprudenței Curții de la Strasbourg, legile trebuie să aibă un caracter general, că nu este recomandată elaborarea unor liste exhaustive și că utilizarea unor expresii generale este de dorit, după cum destinatarul normei poate recurge la cunoștințele unui specialist.

18. Având cuvântul în replică, domnul avocat Ionuț Iablonschi arată că nu s-a pus problema anexării dicționarului la Codul penal. Își pune retoric întrebarea dacă un document din care lipsește o virgulă sau un cuvânt poate fi asimilat documentelor la care face referire textul legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

19. Prin încheierile din 10 februarie 2017 și 1 martie 2017, pronunțate în dosarele nr. 1.583/103/2016 și nr. 3.553/101/2016, **Tribunalul Neamț — Secția penală și Tribunalul Mehedinți — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.**

20. Excepția a fost ridicată de Mihăiță Vasile, Maria Grigoraș și Costel Tăriță și, respectiv, de Nuțica Gîdea, în dosarele de mai sus în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000.

21. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii susțin că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece noțiunile de „inexact” și „incomplet” nu se regăsesc definite nici în cuprinsul Legii nr. 78/2000 și nici în alte acte normative. Sensul juridic și, mai ales, sfera de incidență a celor doi termeni (limita de la care sau în care justițiabilul se plasează sub ilicitul penal) nu pot fi determinate din analiza art. 18¹ din lege, cu atât mai mult cu cât Legea nr. 78/2000 nu cuprinde nici măcar o trimitere la alte dispoziții legale care ar putea fi

considerate incidente. Termenii sunt folosiți într-o manieră nepermis de generală, așa încât autorii opinează că o persoană, oricât de diligentă ar fi, nu poate aprecia dacă o anumită acțiune sau inacțiune a sa intră sub incidența normei contestate.

22. În cazul de față, noțiunile de „inexact” și „incomplet” care dau conținut elementului material al infracțiunii sunt folosite într-o manieră atât de generală încât nu permit nici chiar unui specialist să distingă ce înexactități sau ce omisiuni în completarea sau prezentarea documentelor necesare în procedurile de achiziții ar putea atrage ilicitul penal și care nu. Posibilitatea stabilirii unei sfere clare de aplicare a celor două noțiuni se impune cu atât mai mult cu cât formalitățile accesării fondurilor europene sunt extrem de complexe, dacă se ia în considerare și volumul foarte mare al documentelor ce trebuie completate și a documentelor ce trebuie prezentate. Exprimarea din textul de lege invocat poate plasa în sfera penală orice persoană care aplică pentru obținerea de fonduri europene sau instrumentează un astfel de dosar în care se poate strecura o omisiune, a unei date de exemplu, sau menționează o cantitate greșită, printr-o simplă eroare materială. Susține că în cauză sunt aplicabile argumentele avute în vedere de Curtea Constituțională cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 363 din 7 mai 2015 cu privire la neconstituționalitatea art. 6 din Legea nr. 241/2005. De asemenea, se mai face trimitere la dispozițiile art. 37 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

23. De aceea, nu se poate admite că orice completare sau orice omisiune de a completa poate fi arbitrar și discreționar considerată ca incompletă sau inexactă, fără a exista un reper care să ajute la delimitarea unei eventuale răspunderi contractuale de o posibilă răspundere penală.

24. Așa fiind, apreciază autorii excepției, legiuitorul și-a respectat doar formal competența de a legifera conferită de Constituție, fără ca prin conținutul legal al infracțiunii ce face obiectul cauzei pendinte să stabilească cu claritate și precizie obiectul material al infracțiunii, aspect care echivalează cu lipsa de previzibilitate a acestuia.

25. **Tribunalul Neamț — Secția penală** opinează că textul are o redactare univocă, nefiind susceptibil de o interpretare abuzivă sau arbitrară, așa cum s-a stabilit prin Decizia nr. 869 din 23 iunie 2011 a Curții Constituționale, pronunțată cu privire la același text de lege.

26. **Tribunalul Mehedinți — Secția penală** opinează că textul de lege criticat în redactarea actuală are un înțeles clar, întrucât nu orice acțiune de folosire sau prezentare de documente sau declarații inexacte sau incomplete a persoanei care accesează fonduri europene este pasibilă de a intra sub incidența normei de incriminare, ci doar „folosirea sau prezentarea cu rea-credință”, rea-credință care nu se prezumă, deoarece trebuie dovedită.

27. În ce privește textul de lege criticat, în redactarea în vigoare în perioada 2009—2013, indicată în rechizitoriu ca fiind perioada săvârșirii faptelor cercetate, instanța consideră că, față de împrejurarea că textul nu conține și sintagma „rea-credință” se poate aprecia că acesta nu este suficient de clar și previzibil.

28. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

29. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face trimitere la argumentele avute în vedere de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 897 din 17 decembrie 2015.

30. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, textul criticat descrie toate elementele de natură să caracterizeze actul ilicit. Noțiunile de

„documente ori declarații false, inexacte sau incomplete” nu necesită o clarificare suplimentară din partea legiuitorului, acestea urmând să fie interpretate în concret de instanța de judecată.

31. În ceea ce privește incriminarea unei fapte, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat că dispozițiile legale incriminatoare constituie o expresie a prevederilor art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, precum și a celor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, care reglementează competența legiuitorului de a stabili infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În temeiul dispozițiilor constituționale menționate, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru acea faptă (a se vedea Decizia nr. 1.205 din 20 septembrie 2011). Dacă prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție indică autoritatea competentă să reglementeze infracțiunile — Parlamentul, respectiv Guvernul pe calea delegării legislative constituționale, relațiile sociale reglementate, procedura și majoritatea de vot necesare incriminării, dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție implică exigența ca infracțiunile și pedepsele să fie stabilite numai printr-un act normativ cu forță de lege — „în temeiul legii”, iar prin trimiterea la „condițiile legii” trebuie realizată coroborarea cu art. 1 alin. (5) din Constituție care consacră principiul legalității și care impune obligația ca normele adoptate să fie clare și previzibile. Așadar, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut de art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere în incriminarea faptei.

32. Astfel, cu privire la critica referitoare la absența din conținutul reglementării a exigențelor de claritate, precizie și previzibilitate, Avocatul Poporului face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 869 din 23 iunie 2011, în considerentele căreia s-a reținut că textul are o redactare univocă, nefiind susceptibil de o interpretare abuzivă sau arbitrară. În plus, în Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Curtea de la Strasbourg a decis că legea internă pertinentă trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, circumstanțele care pot rezulta dintr-un act determinat.

33. În concluzie, sintagma criticată nu lipsește de previzibilitate norma de incriminare, deoarece, din analiza sa, se poate desprinde cu ușurință înțelesul contestat care presupune că documentele în cauză sunt eronate/greșite ori le lipsește una sau mai multe părți care compun un întreg, au lipsuri, prezentând într-un mod denaturat situația de fapt reală/existentă. Prin urmare, nu pot fi identificate deficiențe de claritate, textul fiind redactat într-un limbaj care permite destinatarului său să prevadă consecințele care decurg din nerespectarea lor.

34. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

35. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

36. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul conținut: „(1) *Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.*

(3) *Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.”*

37. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legilor, art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitor la *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție* și art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, precum și dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, ambele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

38. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului Curții Constituționale, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 897 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 28 martie 2016, paragrafele 21—27, pronunțându-se asupra criticii referitoare la faptul că sintagma referitoare la „documente [...], inexacte sau incomplete” nu este definită în mod clar prin lege, Curtea Constituțională a statuat că art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 reglementează una dintre modalitățile de săvârșire a infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene și a fost instituit de legiuitor în vederea ocrotirii relațiilor sociale referitoare la încrederea publică în folosirea sau prezentarea de documente necesare obținerii de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene. Aceasta reprezintă o opțiune de politică legislativă și nu aduce în niciun fel atingere dispozițiilor constituționale invocate în cauză.

39. Cu privire la critica referitoare la absența din conținutul reglementării a exigențelor de claritate, precizie și previzibilitate, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 869 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 7 septembrie 2011, că textul are o redactare univocă, nefiind susceptibil de o interpretare abuzivă sau arbitrară. De altfel, în Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Curtea de la Strasbourg a decis că legea internă pertinentă trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, circumstanțele care pot rezulta dintr-un act determinat.

40. În concluzie, sintagma criticată nu lipsește de previzibilitate norma de incriminare, deoarece, din analiza sa, se poate desprinde cu ușurință înțelesul contestat, care presupune că documentele în cauză sunt eronate/greșite ori le lipsește una sau mai multe părți care compun un întreg, au lipsuri, prezentând într-un mod denaturat situația de fapt

reală/existentă. Prin urmare, Curtea nu a identificat deficiențe de claritate, textul fiind redactat într-un limbaj care permite destinatarului normei să prevadă consecințele care decurg din nerespectarea lui.

41. Distinct de argumentele deciziilor mai sus menționate, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea mai constată că noțiunile de „inexact” sau „incomplet” nu sunt definite de legea penală și nici de textul legal criticat, deoarece legiuitorul infraconstituțional utilizează într-un act normativ o definiție legală a unui termen sau a unei sintagme numai atunci când acestea sunt susceptibile de mai multe înțelesuri ori dacă sunt folosite cu alt înțeles decât cel obișnuit. Or, noțiunile criticate au valențele conferite în limbajul obișnuit, respectiv, neadevărat, eronat, greșit, incorect. În acest fel, un document „inexact/incomplet” este acela care nu exprimă fidel realitatea, fără însă să se ridice la nivelul unui document fals.

42. Atunci când un document care consemnează un act juridic civil este supus analizei pe tărâmul art. 18¹ din Legea nr. 78/2000, pentru a se stabili caracterul fals sau inexact/incomplet al acestuia, instanța se va raporta și la semnificația dată actelor juridice civile și înscrisurilor în legislația civilă.

43. În legislație și doctrină, **actul juridic civil are două înțelesuri. Unul vizează manifestarea de voință** a uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu intenția de a produce efecte juridice civile, respectiv de a da naștere, modifica sau stinge un raport juridic civil concret (*negotium juris*). **Celălalt vizează înscrisul constatator al manifestării de voință**, mai precis suportul material care consemnează sau redă manifestarea de voință exprimată (*instrumentum probationis*). Cu toate că simpla manifestare de voință este necesară și suficientă pentru ca actul juridic să ia naștere, în mod valabil, în anumite situații această manifestare de voință trebuie să îmbrace o anumită formă cerută *ad validitatem* (când pentru valabilitatea actului juridic trebuie îndeplinită o anumită formă, de regulă solemnă), *ad probationem* (când pentru probarea actului juridic trebuie întocmit un înscris) sau *pentru opozabilitatea față de terți* (când — pentru ca actul juridic să fie opozabil și persoanelor care nu au participat la încheierea lui - trebuie întocmit un înscris).

44. Așa fiind, caracterul „inexact” sau „incomplet” al documentelor la care se referă art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 constă fie în ajustarea acestora pentru a întruni criteriile de eligibilitate, fie în omiterea anumitor date/informații care ar putea

descalifica persoana respectivă în inițiativa de a obține fondurile, cu condiția ca toate aceste ajustări/omisiuni să fie săvârșite cu intenție și să ducă la obținerea de fonduri. Dată fiind multitudinea situațiilor în care o persoană poate fi descalificată sau multitudinea criteriilor de eligibilitate în funcție de destinația fondurilor, este evident că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală **și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit**, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996 pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

45. Așa fiind, pentru toate aceste argumente, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate afectează prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5). Totodată, prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și cele ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt încălcate, întrucât dispozițiile legale contestate instituie cu suficientă precizie cadrul sancționator.

46. În ce privește critica raportată la art. 11, art. 20 și art. 21 din Constituție, precum și la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că, pe de o parte, autorii nu au arătat în ce constă, în mod concret, contrarietatea reclamată, și, pe de altă parte, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil nu au incidentă în cauză, întrucât prevederile legale criticate sunt norme de drept substanțial și nu de drept procedural (a se vedea Decizia nr. 695 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 8 februarie 2018, paragraful 18).

47. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihăiță Vasile, Maria Grigoraș și Costel Tăriță în Dosarul nr. 1.583/103/2016 al Tribunalului Neamț — Secția penală și de Nuțica Gîdea în Dosarul nr. 3.553/101/2016 al Tribunalului Mehedinți — Secția penală și constată că dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția penală și Tribunalului Mehedinți — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 501

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. II art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 5 și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II privind art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, respectiv ale aceluiași dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin art. 1 din Legea nr. 36/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014,

precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 28/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 5 și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Excepția a fost ridicată de Iuliana Rîciu în Dosarul nr. 1.643/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 191D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 342 din 5 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.643/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. II privind art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar,**

respectiv ale aceluiași dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin art. 1 din Legea nr. 36/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 28/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 5 și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Excepția a fost ridicată de Iuliana Rîciu în cadrul recursului formulat împotriva Deciziei nr. 412 din 17 februarie 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.596/1/2015.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (5), art. 16 și art. 41 alin. (4) din Constituție. De asemenea, consideră că sunt încălcate prevederile art. 11 din Constituție, prin raportare la dispozițiile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, susține că textele de lege supuse analizei de constituționalitate sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează că personalul plătit din fonduri publice (în speță, judecători) din cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, care, începând cu 1 ianuarie 2011, are aceeași funcție, îndeplinește aceleași condiții de studii, de vechime în funcție și în muncă, își desfășoară activitatea în aceleași condiții specifice locului de muncă, beneficiază de o altă salarizare (în speță, mai mică) față de personalul care are aceeași funcție, îndeplinește aceleași condiții de studii, de vechime în funcție sau muncă, își desfășoară activitatea în aceleași condiții specifice locului de muncă, la data de 31 decembrie 2010. Consideră că se creează o discriminare contrară atât dispozițiilor constituționale, cât și prevederilor art. 23 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. De asemenea, arată că se contravine prevederilor art. 6 alin. (3) din Codul muncii și art. 1 alin. (2) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2000.

6. În susținerea criticilor sale, autorul excepției invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 mai 1995, pronunțată în Cauza *Ince împotriva Austriei*, Hotărârea din 18 februarie 1991, pronunțată în Cauza *Fredin împotriva Suediei*, paragraful 60, Hotărârea din 23 iunie 1993, pronunțată în Cauza *Hoffmann împotriva Austriei*, paragraful 31, Hotărârea din 28 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*), precum și jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2013), în care s-a statuat că diferența de tratament devine discriminare, atunci

când autoritățile statale introduc distincții între situații analoage sau comparabile, fără ca ele să se bazeze pe o justificare obiectivă și rezonabilă. În acest context, potrivit principiului „la muncă egală, remunerație egală”, dacă felul muncii este același, dacă cerințele și condițiile de muncă sunt aceleași, dacă munca este egală sau de valoare egală, diferențierile de salarizare nu se justifică. Prin urmare, în temeiul principiului „la muncă egală, salariu egal”, personalul care îndeplinește funcții, condițiile de studii, vechime în funcție și muncă după 1 ianuarie 2011 are dreptul legal la stabilirea și obținerea unor drepturi salariale egale cu ale personalului care a îndeplinit condițiile până la 31 decembrie 2010, întrucât deține o funcție sau un post identic la același nivel cu ceilalți colegi și au aceleași atribuții de serviciu.

7. Autorul excepției consideră că diferența de tratament criticată nu este justificată obiectiv și rezonabil, așa cum Curtea Constituțională a considerat, în jurisprudența sa, că se impune, pentru a nu avea caracter discriminatoriu. În acest sens, menționează Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, prin care Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității de drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De asemenea, amintește că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Curtea a reținut că nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Curtea a constatat că, potrivit jurisprudenței sale, discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept (Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului.

8. Autorul excepției arată și faptul că, prin dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, introdus prin Legea nr. 71/2015, s-a clarificat sensul noțiunii de „funcție similară” și „nivel de salarizare”, fapt care confirmă că legiuitorul a avut în vedere ambele categorii de magistrați care beneficiază de același nivel de salarizare, respectiv atât cei care îndeplineau aceeași funcție, aceleași condiții de vechime în muncă și în funcție la data de 31 decembrie 2010, cât și cei care au îndeplinit aceste condiții începând cu data de 1 ianuarie 2011. Prin urmare, această normă clarificatoare confirmă voința legiuitorului de a nu se crea discriminare privind salarizarea între categoriile menționate în raport cu dispozițiile legale menționate. Reiese, cu atât mai mult, că, în realitate, textele de lege criticate au redactare viciată, nefiind clare și predictibile, contrar cerințelor impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție.

9. Așa fiind, consideră că se impune cu atât mai mult admiterea cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, întrucât legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională de a legifera, fără ca prin conținutul dispozițiilor legale menționate să stabilească cu claritate și precizie ce se înțelege prin nivel de salarizare în plată pentru funcții similare, fapt care a determinat o lipsă de claritate/previzibilitate a respectivelor texte.

10. Astfel, prevederile citate nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv nu întrunesc condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, fiind contrare și dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și celor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului referitor la cerințele de calitate a legii, prin hotărârile din 5 ianuarie 2000, 4 mai 2000, 25 ianuarie 2007 și

24 mai 2007, pronunțate în cauzele *Beyeler împotriva Italiei*, *Rotaru împotriva României etc.*

11. De asemenea, arată faptul că dispozițiile legale menționate au generat practică neunitară, ca urmare a lipsei de claritate/predictibilitate. Astfel, prevederile legale încalcă și dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât imprecizia și lipsa de claritate au creat incertitudine în ceea ce privește judecătorul competent să se pronunțe asupra temeiniciei cererilor formulate, cum este și cea din cauză. Viciul de redactare și lipsa de claritate afectează, din această perspectivă, dreptul la un proces echitabil.

12. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că parte din dispozițiile legale criticate au format deja obiectul controlului de constituționalitate al Curții Constituționale. Astfel, referitor la dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2013 și Decizia nr. 150 din 18 martie 2014, în sensul respingerii, ca neîntemeiate, a excepțiilor de neconstituționalitate prin care se critica acest text legal. Jurisprudența instanței de contencios constituțional este tot în sensul constatării constituționalității și în privința prevederilor art. 4 și art. 6 din Legea nr. 285/2010, prin Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, Decizia nr. 884 din 25 octombrie 2012, Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2013, Decizia nr. 854 din 10 decembrie 2015 și Decizia nr. 878 din 15 decembrie 2015 fiind respinse, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate a acestor norme. Relativ la ultimul text legal menționat, instanța de judecată amintește că, prin Decizia nr. 166 din 19 martie 2013, Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Guvernul**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

15. **Avocatul Poporului**, arătând, de asemenea, că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de neconstituționalitate, consideră că aceste dispoziții sunt constituționale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, art. II privind art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind

reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, aceleași dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012 și aprobată prin art. 1 din Legea nr. 36/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014, art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 28/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014 și art. 1 alin. (1) și (2), art. 5 și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014 și aprobată prin Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015. Analizând aceste dispoziții de lege, precum și motivarea autorului excepției, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate următoarele dispoziții de lege: art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice; art. II art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare; art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare; art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice; art. 1 alin. (1) și (2), art. 5 și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Curtea apreciază că autorul excepției are în vedere art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 71/2015.

19. Curtea constată că dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicarea la o dată anterioară sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, însă, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, va examina constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată.

20. Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 41 alin. (4) în care se statuează egalitatea remunerării între bărbați și femei. De asemenea, consideră că sunt încălcate prevederile art. 11 din Constituție, prin raportare la dispozițiile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la procesul echitabil și interzicerea discriminării și art. 23 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, prin care se consacră dreptul la salariu egal pentru muncă egală.

21. Examinând textele de lege criticate, Curtea constată că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 705 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 2 martie 2017, paragraful 22, Curtea a apreciat că textele de lege analizate nu au un caracter discriminatoriu, întrucât avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumul ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De asemenea, Curtea a mai reținut că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor dispoziții noi în ceea ce privește criteriile de avansare și metodologia de calcul al

indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

22. De asemenea, prin paragrafele 23 și 24 ale aceleiași decizii, Curtea a constatat caracterul neîntemeiat al criticilor raportate la art. 41 alin. (4) din Constituție, întrucât nu există o discriminare, sub aspectul remunerării, între bărbați și femei și a apreciat că art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu este incident.

23. Cât privește pretinsa lipsă de claritate și previzibilitate a normelor de lege supuse analizei de constituționalitate, Curtea, prin paragrafele 27 și 28 ale Deciziei nr. 705 din 29 noiembrie 2016, a precizat că dispozițiile art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015 și nu reprezintă o clarificare a legislației anterioare intrării lor în vigoare. În același sens, Curtea a arătat că, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a precizat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 a fost adoptată pentru reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, astfel că acest act normativ a avut o activitate limitată în timp — 1 ianuarie 2015—31 decembrie 2015, iar momentul inițial al aplicării acestuia a fost 1 ianuarie 2015. Totodată, Curtea Constituțională a apreciat că acesta este și motivul care justifică aplicarea diferită a normelor interpretate prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — referitoare la reglementările privind salarizarea aferente anilor 2011—2014 — în raport cu dispozițiile art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, prin care s-a reglementat salarizarea în 2015, iar nu pretinsa lipsă de claritate a textelor de lege supuse analizei de constituționalitate.

24. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iuliana Rîciu în Dosarul nr. 1.643/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că dispozițiile art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. 11 art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 5 și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Crișuri, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile ce alcătuiesc domeniul public al statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Crișuri, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu

modificările și completările ulterioare, ca urmare a reevaluării, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Apelor și Pădurilor și Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana Petcu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 27 septembrie 2018.
Nr. 763.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Crișuri, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, a căror valoare de inventar se actualizează ca urmare a reevaluării

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	36904099	Ministerul Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	RO 24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal de credite, institute naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică	Adresa	Valoare de inventar actualizată (lei)
1	65189	8.28.01	Cantonul Boiu	Suprafață teren = 4.318 mp; suprafață construită = C1 — canton_vechi = 134 mp, C2 — canton_nou = 95 mp, C3 — magazie = 80 mp; suprafață desfășurată = C1 — canton_vechi = 134 mp, C2 — canton_nou = 95 mp, C3 — magazie = 80 mp; tip clădire = P; CF = 51962, UAT Ciumeghiu; suprafață utilă = mp	Țara: România; județul: Bihor; satul Boiu; —; nr.: —; Bihor	65.702
2	65191	8.28.01	Cantonul Ant	Suprafață teren = 1.125 mp; suprafață construită = C1 — canton = 66 mp; suprafață desfășurată = C1 — canton = 66 mp; tip clădire = P; CF = 51011, UAT Avram Iancu; suprafață utilă = mp	Țara: România; județul: Bihor; satul Ant; —; nr.: —; Bihor	6.687
3	65192	8.28.01	Cantonul Iermata	Suprafață teren = totală = 8.562, Steren_mal_drept = 6.083 mp, Steren_mal_stâng = 2.479 mp; suprafață construită = C1_canton_mal_drept = 99 mp, Sconstr_C2 — magazie = 66 mp, Sconstr_C1 — canton_mal_stâng = 106 mp, Sconstr_C2 — grajd = 54 mp; suprafață desfășurată = C1_canton_mal_drept = 99 mp, Sdesf_C2 — magazie = 66 mp, Sdesf_C1 — canton_mal_stâng = 106 mp, Sdesf_C2 — grajd = 54 mp; tip clădire = P; CF = 301597, UAT Zerind, CF nr. 301596, UAT Zerind; suprafață utilă = mp	Țara: România; județul: Arad; comuna Zerind; satul Iermata Neagră; nr.: —	97.911
4	65227	8.28.01	Cantonul Vârșand	Suprafață teren = totală = 7.968 mp, Steren = 1.411 mp, Steren = 2.779 mp, Steren = 3.778 mp; suprafață construită = C1 — canton = 133 mp, C1 — canton = 143 mp; suprafață desfășurată = C1 — canton = 133 mp, C1 — canton = 143 mp; tip clădire = P; CF = 301003, UAT Pîlu, CF nr. 300988, UAT Pîlu, CF nr. 300987, UAT Pîlu; suprafață utilă = mp	Țara: România; județul: Arad; comuna Pîlu; —; nr.: —	13.981
5	65241	8.28.01	Cantonul Cinteț	Suprafață teren = 4.980 mp; suprafață construită = C1 — canton = 131 mp; suprafață desfășurată = C1 — canton = 131 mp; tip clădire = P; CF = 301436, UAT Zărand; suprafață utilă = mp	Țara: România; județul: Arad; satul Cinteț; nr.: —; Arad	19.215

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție navă maritimă de patrulare”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Achiziție navă maritimă de patrulare”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea proiectului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile, în cadrul programului național aferent Fondului pentru securitate internă,

și din alocații bugetare, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, răspunde de modul de implementare a proiectului de investiții prevăzut la art. 1, potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 27 septembrie 2018.
Nr. 766.

ANEXĂ

NOTĂ DE FUNDAMENTARE
privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții
„Achiziție navă maritimă de patrulare”

Poliția de Frontieră Română face parte din Ministerul Afacerilor Interne și este instituția specializată a statului care exercită atribuțiile ce îi revin cu privire la supravegherea și controlul trecerii frontierei de stat, prevenirea și combaterea migrației ilegale și a faptelor specifice criminalității transfrontaliere săvârșite în zona de competență, respectarea regimului juridic al frontierei de stat, pașapoartelor și străinilor, asigurarea intereselor statului român pe Dunărea interioară, inclusiv brațul Măcin și canalul Sulina situate în afara zonei de frontieră, în zona contiguă și în zona economică exclusivă, respectarea ordinii și liniștii publice în zona de competență, în condițiile legii.

În zona de competență pe apă, Poliția de Frontieră Română are și următoarele atribuții specifice:

— supraveghează și asigură respectarea drepturilor statului român în apele din zona de competență;

— previne și combate pirateria, acțiunile teroriste și faptele circumscrise crimei organizate în apele aflate sub jurisdicția statului român;

— execută, direct sau împreună cu autoritatea vamală, controlul navelor și ambarcațiunilor despre care se dețin date și informații că desfășoară activități ilegale în zona de competență ori care sunt surprinse desfășurând asemenea activități;

— execută controlul navelor și al ambarcațiunilor împreună cu unitățile teritoriale pentru protecția mediului în caz de evacuare a apelor uzate în emisar sau în caz de producere a unei poluări accidentale;

— participă la supravegherea, controlul și asigurarea protecției și conservării fondului cinegetic și piscicol natural, prin prevenirea și combaterea vânatului și a pescuitului ilegal,

precum și a exploatarii ilegale a altor resurse biologice și nebiologice din apele aflate în zona de competență;

— caută navele aflate în pericol în apele din zona de competență și în marea liberă și participă la salvarea echipajelor acestora în caz de necesitate, iar la solicitare desfășoară acțiuni de salvare a navelor și a încărcăturii lor, conform dreptului maritim internațional;

— execută supravegherea și participă la controlul pentru respectarea normelor privind ordinea și siguranța navigației în apele din zona de competență și în porturi, în colaborare cu organele zonale ale căpităniilor de port;

— interzice, direct sau cu participarea, la cerere, a unităților de nave ale Ministerului Apărării Naționale, accesul navelor străine în anumite zone, sectoare sau raioane ale mării teritoriale și căilor navigabile fluviale aflate sub jurisdicția statului român, prin suspendarea temporară a dreptului de trecere inofensivă, conform legii;

— asigură protecția și participă la apărarea obiectivelor de importanță deosebită aflate în apele din zona de competență, în colaborare cu unitățile de nave ale Ministerului Apărării Naționale, cu alte forțe, în conformitate cu planurile aprobate din timp.

Politicele Uniunii Europene în domeniul frontierelor externe au ca scop realizarea unui management integrat care să asigure un nivel uniform de control și supraveghere, necesar asigurării liberei circulații a persoanelor în Uniunea Europeană, ca o componentă fundamentală a spațiului de libertate, securitate și justiție. În acest scop este prevăzută stabilirea unor reguli comune referitoare la standardele și procedurile de control la frontierele externe.

Implementarea eficientă a regulilor comune necesită o coordonare sporită a cooperării între statele membre și statele asociate Schengen. Acesta este și motivul pentru care, prin Regulamentul (CE) nr. 2.007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, a fost înființată Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene — FRONTEX, scopul acesteia fiind îmbunătățirea managementului integrat al frontierelor externe.

La nivel internațional, România se bucură de aprecierea de a fi unul dintre cele mai active state contribuatoare în relația cu Frontex, agenție europeană reorganizată în 2016 prin Regulamentul (UE) 2016/1.624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și Garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2.007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului.

Agenția coordonează cooperarea operativă între statele membre în vederea securizării frontierelor externe ale Uniunii Europene, asistă statele membre în instruirea polițiștilor de frontieră, efectuează analize de risc, urmărește evoluția cercetărilor în domeniile de interes pentru controlul și supravegherea frontierelor externe, acordă statelor membre asistență tehnică și operativă consolidată la frontierele externe.

Implicarea României în activitățile organizate de Agenție presupune următoarele coordonate:

- participarea experților din România la operațiuni comune organizate la frontiera externă a Uniunii Europene;
- organizarea și participarea la operațiuni comune pe teritoriul României;
- acordarea de asistență operativă rapidă pentru o perioadă limitată de timp, sub forma unor echipe de intervenție rapidă la frontieră (RABIT — Rapid Border Intervention Team);
- participarea navelor Poliției de Frontieră în cadrul Rețelei de Patrulare Europene (European Patrol Network) la Marea Neagră;
- admiterea structurii de Analiză de risc a Poliției de Frontieră Române în cadrul structurii similare europene;
- pregătirea ofițerilor de poliție de frontieră la nivelul standardelor de performanță ale Uniunii Europene;
- participarea la operațiuni comune cu echipamentele tehnice incluse în CRATE (Centralized Record of Available Technical Equipment).

La data de 10.10.2013 a fost semnat Acordul-cadru de parteneriat dintre Ministerul Afacerilor Interne din România și Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene — FRONTEX, semnat la București la 10 octombrie 2013 și la Varșovia la 18 octombrie 2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 27 noiembrie 2013, prin care au fost stabilite condițiile generale și cele speciale referitoare la activitățile operaționale din cadrul parteneriatului, România asumându-și participarea la operațiunile comune Frontex cu specialiști și echipamente din cadrul structurilor specializate ale Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, Poliția de Frontieră Română, în calitate de principală instituție specializată a statului cu atribuții în ceea ce privește supravegherea și controlul trecerii frontierei de stat, prevenirea și combaterea migrației ilegale și a faptelor specifice criminalității transfrontaliere, a fost implicată în operațiuni comune, exerciții de intervenție rapidă și proiecte-pilot organizate sub egida Frontex, activități în cadrul cărora a detașat un număr considerabil de polițiști de frontieră și echipamente specifice, printre acestea regăsindu-se și nave maritime de patrulare, de intervenție și de supraveghere.

În anul 2016, Poliția de Frontieră Română a fost implicată în 15 operațiuni comune, un exercițiu de intervenție rapidă și două proiecte-pilot organizate sub egida Frontex, în care a detașat un număr de 426 de polițiști de frontieră. Printre echipamentele detașate în aceste misiuni comune s-au numărat și: 4 nave maritime de patrulare, 7 autospeciale cu termoviziune, 10 echipe canine, 1 microbuz, 1 autocar, 31 de autospeciale de patrulare, 36 de autoturisme de serviciu, un Heart Beat Detector.

În cursul anului 2017, contribuția României este similară celei din 2016, iar în cadrul discuțiilor bilaterale anuale din 27.10.2017 de la Varșovia s-a stabilit ca România, prin Poliția de Frontieră Română, să detașeze în anul 2018 următoarele resurse:

- 173 de experți în toate profilurile;
- 1 navă tip CPV proiect P157 pe o perioadă de 4 luni;
- 9 autospeciale de patrulare 4 x 4;
- 11 autoturisme de serviciu;
- 4 autospeciale de transport câini de serviciu;
- 1 cameră de termoviziune portabilă.

În dotarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române, la Marea Neagră, se află următoarele clase de nave, clasificate conform anexei nr. 4.4 la anexa nr. 4 la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 636/2008 pentru aprobarea Normativului privind asigurarea tehnică de marină a structurilor deținătoare de nave din Ministerul Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare:

- navă multirol din subclasa nave maritime de supraveghere (clasa 0, subclasa 2), asimilată ca fiind navă tip OPV conform clasificării Frontex;
- nave de patrulare din subclasa nave maritime de patrulare (clasa 1, subclasa 1), asimilate ca fiind nave tip CPV conform clasificării Frontex;
- nave maritime de intervenție (clasa 2), asimilate ca fiind nave tip CPV conform clasificării Frontex;
- șalupe de patrulare, control și/sau intervenție (clasa 3), asimilate ca fiind nave tip CPB conform clasificării Frontex.

Necesitățile operaționale la nivel național sunt acoperite prin misiunile de supraveghere a frontierei de stat a României în zona de competență la Marea Neagră, misiuni care se realizează cu navele Poliției de Frontieră Române, prin Garda de Coastă.

Importanța deosebită a navelor maritime de patrulare și a șalupelor de intervenție constă în faptul că acestea asigură necesitățile operaționale ale Poliției de Frontieră Române, care trebuie să realizeze un dispozitiv de supraveghere coerent și eficient, a cărui continuitate în timp și spațiu trebuie să asigure permanent acoperirea unui spațiu maritim de cca 20.000 km² (ape maritime interioare 753 km², marea teritorială 4.487 km², zona contiguă 4.460 km² și zona economică exclusivă 10.300 km²). De asemenea mijloacele navale menționate pot fi utilizate în operațiunile comune organizate de Frontex, în funcție de necesitățile acestora.

În contextul amplificării fenomenului migrației ilegale la frontierele externe ale Uniunii Europene și având în vedere faptul că normele de înzestrare în vigoare permit achiziționarea de mijloace navale maritime, este necesară dotarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu o navă maritimă de patrulare, care să fie utilizată pentru supravegherea zonei de competență a Poliției de Frontieră Române la Marea Neagră, precum și în cadrul operațiunilor comune Frontex.

Achiziția se încadrează în Programul național Fondul pentru securitate internă, cadrul financiar 2014—2020, acțiunea specifică 2 „Echipamente Frontex”, finanțat de către Comisia Europeană. Prin această acțiune, pentru care a fost semnat Contractul de finanțare nr. 42/FSIB din 28.03.2018, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră își propune să achiziționeze o navă maritimă de patrulare și 3 (trei) șalupe de intervenție necesare în operațiunile comune Frontex.

De la data semnării lui, contractul menționat este valabil 5 ani după ultima zi a exercițiului financiar în care autoritatea responsabilă a declarat la Comisia Europeană plata finală pentru proiect. Perioada de implementare a proiectului este de

30 de luni de la data semnării contractului de finanțare, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2022.

Conform art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții noi, documentațiile de avizare a lucrărilor de intervenții, respectiv notele de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente celorlalte categorii de investiții incluse la poziția C „Alte cheltuieli de investiții” care se finanțează, potrivit legii, din fonduri publice, se aprobă de către Guvern, pentru valori mai mari de 30 milioane lei.

Potrivit contractului de finanțare nerambursabilă menționat mai sus, achiziția navei maritime de patrulare intră sub incidența prevederilor art. 42 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, întrucât valoarea acesteia, fără TVA, este de 64.972.125 lei (77.316.828,75 lei cu TVA). Totodată, precizăm faptul că achiziția celor 3 (trei) șalupe de intervenție, în valoare de 20.958.750 lei fără TVA, nu intră sub incidența prevederilor art. 42 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Achiziția navei maritime de patrulare este oportună pentru îndeplinirea angajamentelor asumate de Poliția de Frontieră Române cu ocazia negocierilor bilaterale anuale cu Agenția Frontex în ceea ce privește detașarea de echipamente tehnice, în speță a navelor maritime de patrulare, fără a priva structurile operative la frontierele României de astfel de mijloace tehnice pe perioade îndelungate.

Achiziția navei maritime de patrulare va contribui la eficientizarea supravegherii frontierelor, depistarea migranților, prevenirea migrației ilegale, acțiuni de căutare și salvare și reducerea traficului ilegal de bunuri și contrabandă, alinierea la standardele Uniunii Europene privind securitatea frontierelor și cooperare.

Relevanța acestei achiziții se justifică prin faptul că se circumscrie listei acțiunilor specifice din anexa II la Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al

Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE, respectiv: „Achiziționarea de mijloace de transport și echipamente operaționale care sunt considerate necesare de către Agenția Frontex pentru a fi detașate în cadrul operațiunilor comune și care vor fi puse la dispoziția Agenției Frontex în conformitate cu articolul 7 alineatul (5) paragraful al doilea și al treilea din Regulamentul (CE) nr. 2007/2004”¹.

Potrivit Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare, navele maritime au o durată normală de funcționare de 16—24 de ani. Pentru a funcționa până la durata normală prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare, navele maritime sunt construite utilizând materiale și echipamente (motoare, propulsie, radionavigație) de ultimă generație și de cea mai bună calitate, astfel încât să îndeplinească cerințele de siguranță, manevrabilitate, tracțiune, viteză, fiabilitate și eficiență.

Nava maritimă ce va fi achiziționată va avea următoarele dimensiuni și dotări:

a) dimensiuni și caracteristici principale ale navei:

- lungime totală $L_{oa\ min} \geq 38$ m;
- lungime totală $L_{oa\ max} \leq 43$ m;
- lățime maximă $B_{max} \geq 6$ m;
- pescaj navă goală $d \leq 2,5$ m;

b) performanțe:

- viteză maximă la starea de agitație a mării gradul I Douglas: minimum 30 Nd pentru o perioadă minimă de 60 min.;
- viteză de patrulare: 2—8 Nd;
- autonomie cu menținerea unei rezerve de 10% din carburant și lubrifiant: 600 Mm.

Nava va trebui să respecte normele de poluare în vigoare, materialele utilizate pentru izolații, vopsitorie etc. vor fi nontoxice și conforme cu cerințele societății de clasificare acreditate de IACS (International Association of Classification Societies).

Indicatorii tehnico-economici aferenți achiziției navei maritime de patrulare

Titular: Ministerul Afacerilor Interne

Beneficiar: Inspectoratul General al Poliției de Frontieră

Amplasament: Garda de Coastă, județul Constanța

Finanțarea proiectului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile în cadrul Fondului pentru securitate internă 2014—2020 și alocații bugetare, reprezentând valoarea cofinanțării aferente proiectului și valoarea TVA aferente prețului de achiziție, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne pentru Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Indicatori tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) în prețuri valabile în luna martie 2018; 1 euro = 4,6575 lei	mii lei	77.317
Eșalonarea investiției		
Anul I	mii lei	0
Anul II	mii lei	51.544,66
Anul III	mii lei	25.772,34
Capacități:		
Navă maritimă de patrulare	buc.	1
Dimensiuni și caracteristici principale ale navei:		
— lungime totală L_{oa}		38—43 m
— lățime maximă B_{max}		minimum 6 m
— pescaj navă goală		maximum 2,5 m
Durata de realizare a investiției	luni	30

¹ Regulamentul (CE) nr. 2.007/2004 a fost abrogat prin Regulamentul (UE) 2016/1.624; art. 82 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2016/1.624 prevede că „trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 2.007/2004 abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II”.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

pentru aprobarea derogării în scop științific pentru speciile *Boloria aquilonaris* și *Colias myrmidone*

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 102.040/NM din 26.07.2018 al Direcției biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 111/CJ din 20.03.2018, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. b) și c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatică, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

ținând cont de prevederile art. 38 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea și eliberarea ulterioară a unui număr de exemplare din speciile *Boloria aquilonaris* și *Colias myrmidone*, în județele Suceava, Cluj, Harghita și Mehedinți, după cum urmează:

Specia	Metoda de evaluare/monitorizare/inventariere/cartare	Nr. indivizi capturați				
		SV	CJ	HR	MH	Total
<i>Boloria aquilonaris</i>	Colectare cu ajutorul fileului entomologic; fotografiere; observații directe; prelevare de mostre genetice; prezervare material de studiu; colectarea de ouă direct de pe substratul de depunere (frunze ale speciei de plantă gazdă: <i>Vaccinium</i> sp.)	10	10			20
<i>Colias myrmidone</i>	Colectare cu ajutorul fileului entomologic; fotografiere; observații directe; prelevare de mostre genetice; prezervare material de studiu; colectarea de ouă direct de pe substratul de depunere (frunze ale speciei de plantă gazdă: <i>Chamacytiscus</i> sp.)		10	10	10	30

Art. 2. — În vederea capturării speciilor de faună sălbatică prevăzute la art. 1 se va utiliza fileul entomologic.

Art. 3. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la 30 octombrie 2021.

(2) Capturarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 1 se realizează de către Societatea Comercială Unitatea de Suport pentru Integritate.

(3) Pentru activitatea prevăzută la alin. (2) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 4. — (1) În termen de 30 de zile de la data capturării beneficiarul are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 45 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 5. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul mediului,
GrațIELA LeocADIA GAvRILESCU

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația specimenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Atașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

